

ŞƏFƏQ SAHİBLİ



ÜŞÜYÜRƏM

SÖZƏ SARI

POEMA

Rəsul Rzanın 100 illiyinə

21.06.2011

www.kitabxana.net

Milli Virtual Kitabxananın Təqdimatında

ŞƏFƏQ SAHİBLİ

ÜŞÜYÜRƏM SÖZƏ SARI

Elektron kitab

YYSQ - Milli Virtual Kitabxananın rəqəmsal e-nəşri N 55

Redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı hazırlayanı:

Aydın Xan (Əbilov), yazar-kulturoloq

YYSQ - Milli Virtual Kitabxana

Bakı 2011



Şafəq SAHİBLİ

100

*Güllər açılın,
Güllər açılmasın.
Rəsul Rza*

Ustad RƏSUL RZANIN XATİRƏSİNƏ

Üşüyrəm sözə sarı

84AZ
2011

Redaktoru: Mələhət Yusifqızı
Səxavət Talıblı

Sa 12

Sahibli Şəfəq,
Üşüyürəm sözə sarı: poema (Rəsul Rzanın 100 illiyinə)
–Bakı: “Adiloğlu”, 2011, __səh.

Şəfəq Sahibli “Könlüm susuz səhradır”, “Biçilmiş çiçəklər”,
“Anasız günlərim”, “Həsərin evimin qonağı olur”, “Düşmən əlimi sıxır, dost
ürəyimi”, “Tənha qu quşu” adlı şeir kitablarının müəllifidir.

ÜŞÜYÜRƏM

SÖZƏ SARI

*Güllər açılın,
Güllələr acılmasın....*

Rəsul Rza

PROLOQ

Ulduzlar darayır ağ buludları,
Ayın gözlərindən yuxu tökülür.
Gecə addımlayır azana sarı,
Dan yeri qala tək uçub, sökülür.

Dağlar şəfəq altda köz-köz dayanıb,
Yanır manqal kimi sabahın üzü.
Təbiət bu səhər erkən oyanıb,
Öpür lalə-lalə açan gündüzü.

Ömür addım –addım rəngə boyanır,
İllərin ayağı cat-cat olubdur.
O ötən günlərdən həsrət boylanır,
Yol üstə hardasa vüsəl qalıbdır.

Süzülür dərdləri kirpiklərindən,
Damır damla-damla çiçəyin üstə.
Rəsulsuz dünyanın dərdi-sərindən
Səpir şəhli-şehli qəbrinin üstə.

Dayayıb üzünü sinə daşına,
Bir yanaq dodağın həsrətindədir.
Dolanıb Kəbə tək məzar başına
Bu gün də Rəsulu ziyarətdədir.

Torpağı
qəbir-qəbir daşlasam,
Sənsiz bir dünya başlasam, -
Yaşayarammı?!

Səsim
ruhunun harayı olsa,
Nəfəsin
titrəyib yuxuma dolsa,
Sənsizliyin
gözlərimdən oxunsa, -
Yaşayarammı?!

Ömrümüzə od salan
atəşin közü sönsə,
Sənsiz qalan dünyamda
Günəşin özü sönsə,
Bir-bir çəkib qoyduğun
rənglərin sözü sönsə, -
Yaşayarammı?!

Sənlə birgə yaşanan
yel qanadlı illərin,
Yaşıl rəngə saldığın
al-qırmızı günlərin
xəzan olub tökülsə, -
Yaşayarammı?!

İllər suvaq olub
ömrümdən
lay-lay sökülür.
Qopur yaddaşından
sətir-sətir xatirələr.
Torpağın gözündən
yuxu tökülür.
Sabaha açılır
qızıl pərdələr.

Bir ana laylası,
bir azan səsi.
Körpə bir küləyin
Üzümə tamarzı
nəfəsi
gül üstündə üşüyür.
Xatirələr
sarı yarpaq tək düşür.
Qalır
misra-misra
uzaq xatirələrin külü.

İlməsi açılıb ağ buludların
Göyün üzü ətəyindən süzülüb.
Torpaq sinəsinə şəhid məzarlar
Mirvari sayacağı tək-tək düzülüb.

Diksinib içimdə Vətən həsrəti,
Yağış tək ələlib yurduma yağ.
Mən kimi səsləyim, kimi çağırım
Ömrümün, günümün bu qərrib çağı?!

Görüşünə gəlmişəm, Ustad,
əllərini uzat.

İçimdən içimə gedən yol üstə
Kələf tək dolaşib baharım, qışım.
Özüm öz ardımca dönüb baxıram,
Divar tək çat verir alın qırışım.

Yadıma
xatirə çağında
soyuq bir
axşam düşdü.

Bu ömrün
ləçəyi bizim,
gülü yarpağın.
Boyumuza baxıb
qəbir –qəbir gözləri
gülür torpağın.

Gözlərimə payız gəlir,
Bulanıb ömrün suları.
Batıram dərya gözüne,
Üşüyürəm sözə sarı.

Yola çıxdım fəsil-fəsil,
Bu yol bir payız nağılı.
Bir ah imiş ömrün səsi,
Alıb başımdan ağılı.

Ömrümə xəzan dağılıb,
Günüm sarı, gecəm sarı.
Ustad, bir dəsmal əvəzi,
Gözlərimə sözü sarı!

Görüşünə gəlmişəm.
Əllərini yzat, ustad,
baharın gəlişinə!
Qoy, qaranquşlar gəlsin!
Durnalar payızın
sonuncu qatarıdır.
Qalx
bülbul səşindən.
Bir udumluq
nəfəs al.
Oyat
yatmış həqiqətin varlığını,
yada sal.
Çıxar bizi ,
çıxar, ustad!
Bu illərin
daş-kəsəkli yollarından,
boranından,
şaxtasından,
qarından.
Çıxar bizi ,
əbədiyyət məzarından.

Görüşünə gəlmişik,
Ustad!
Yapışmışıq
həqiqətin ətəyindən.
Çıxar bizi
bu dünyanın
bəbəyindən.
Dilə gəldi
qəbrin üstə
qərənfillər.
Nələr oldu,
ustad,
nələr!..

Açıldı güllələr.
Havada ləçəklədi.
İgidlərin sinəsində
çiçəklədi,
ulu şair!
Qarabağı
misra-misra,
bayatı-bayatı
itirdik.
Özümüzə
dar ağacı bitirdik.

Varaqlandı,
ellər getdi.
“Basılmarıq”, - deyə-deyə
torpaq getdi,
qeyrət getdi.
Ağ orpəkli
Lacın getdi.
Qız ismətli
Şuşa getdi.

Güllər açılmadı,
güllələr açıldı.
Bir ucu
Dərbənddə,

bir ucu
İrəvanda...

Üstümüzə yeridi
düşmən qoşunu,
düşmən qurşunu.
Gəmilərin fitindən
donda
göydə qağayılar.

O gün
Yırğalandı şəhərim
dolmuş beşik tək.
“Azadlıq-azadlıq ”
-deyə
inlədi torpaq.
Durna qatarı tək
düzüldü yollara
tabut-tabut
igidlər.

Sinələri
al çiçəklər
qırmızı qönçəli,
toy xonçalı.
Gözü yaşlı
şəhid şəhər.

Külünlərin səsinə
diksindi torpaq.
Bağrı yarıldı.
Bir qala salındı
Şəhid şəhər qoynunda.
Qara mərmər altında
ağ üzlər yatdı.

Hər kəs susdu,
təkcə ürəklər ağladı.
Ürəklərə qoşulub
burda çiçəklər ağladı,
Rəsul Rza!

O məzarlar üstünə
Qərənfillər düzüldü.
O güllərin üstünə
Göz yaşları süzülür.

Orda igidlər yatır,
İgid, qəhrəman, cəsur.
Amma danışmır onlar,
Susur, məzarlar susur.

Bu yanan məzarlar sönən deyilsə,
Ruhumuz göylərə çəkiləcəkdir.
Göz yaşı su səpməz torpağın üstə,
Torpaq dar ağacı bitirəcəkdir.

Od tutar, daşların yaşı silinməz,
Bu bəxtidir, yoxsa ki, tale qarğışı?
Burda zaman susar, vaxt da bilinməz,
Asılar ürəkdən bir məzar daşı.

Aylar, illər üstə yandı çırpı tək,
Alışdı ömrümüz yanıq iyinə.
Bir ölüm şığıdı başımız üstə,
Çəkildi bir tənha sözün dibinə.

Bu ömür deyilən qısaymış yaman,
Arzular ürəkdə yazılı qaldı.
Bəxtim boynubükük bənövşə kimi,
Dərdlərin qoynuna qısılı qaldı.

Yetiş dada,
ustad, yetiş!
Görüşünə gəlmişik.

Dünya
uçdu başımıza,
qaraörpək buludların
göz yaşları dayanmadı.
Yatdı güllər.
Tumurcuqlar oyanmadı.

Açmadı əkdiyimiz
O çiçəklər, o güllər.

İgidlərin sinəsində
qönçə- qönçə,
nöqtələndi,
düymələndi,
pöhrələndi güllələr,
Rəsul Rza!

O gün
Tabut tutdu,
gördüyün –
ağ göyərçinlər
tutan əllər,
Şəhid oldu meydanlarda
həmrəyliyə inananlar,
dönmədilər,
Ölmədilər.
Duşmənlərin -
ocağını sondürdülər.
Çırağını qaraltdılar,
Boz atlılar,
Qır atlılar,
Boyatlılar
Azadlığı yaratdılar.

Qarabağa yetişmədi
Bax, o gecə kəsik əllər,
sinələri qərənfillər.
Bax, o gecə körpələrin
beşiyində
güllələndi laylaları,
çilikləndi yuxuları.

Bax, o gecə nişanlı qız
barmağının
üzüyündə ləkələndi.
Bax, o gecə
təzə gəlin
ana olmaq arzusunda,
həsrət ilə gözlədiyi
körpəsiylə tikələndi.
Bax, o gecə
bahar uçdu,
lələk-lələk
ləçək saldı.
Çiyinlərdə

tabut –tabut
ləpələndi
güllə səsi.
Bu şəhərə
qan verməyə
hazır idi
hər dalanı,
hər küçəsi.

Dan yeri qanadı
qəhərindən,
səhər köçdü şəhərindən.
Sən gördüyün
o meydanda
başı kəsik,
qan içində
laləliyə
döndü şəhər.
Duşmənləri
pərdə-pərdə
ətəyindən
sildi şəhər.
Elə bildik,
öldü şəhər.
Yox ölmədi, Rəsul Rza!
Yox ölmədik, Rəsul Rza!

Bir sehrlı qaranlığın,
Köynəyindən keçib gəldik.
Alnımızın yazısını,
Boyumuza biçib gəldik.

Ömrü güllə darağı tək,
Boşaltdıq vaxtın köksünə.
Son nəfəsi güzgü kimi
Tutduq dünyanın üzünə.

Yoxmuş cavabsız bir sual,
Ölüm də bir cavab imiş.
Ölüm sevməzlər içində
Ölməkdə bir savab imiş.

Sevinc şərabını içib,
Dərd nədi, bilməyə gəldik.

Cırıb süküt yaxasını
Dünyaya ölməyə gəldik.

Üzü yurd yerinə basdırın məni,
Qoyun başdaşımı bir çınqı sözdən.
Doğma yurd yerindən əsən küləklər,
Bəlkə yolun saldı məzarım üstə.

Nə mənim, nə sənin deyilmiş, demə
Məndən də, səndən də uludur bu qəm.
Bütün talelərin içindən keçən,
Ən ulu dərğahın yoludur bu qəm.

Çiynimə yüklənmiş dərd şələsini,
Bir ömür daşdım belədən-belə.
Zamanın qar basmış dolaylarında,
Ayları, illəri sovurdum yelə.

EPILOQ

Hikmät işığından yol gedən ömrün,
Arzusu, sevgisi hopub varağa.
Sənətin əbədi zirvələrində
Rəsul Rza sözü dönüb bayrağa.

Sözlərin həniri, sözlərin odu,
Könüllər içindən ocağa dönür.
Böyük sənətkarın misralarında,
Azərbaycan adlı dünya görünür.

Sözün sinəsindən karvanlar keçir
Gəlir sətir-sətir zinqırov səsi.
Dünyanın söz adlı ucalığından
Boylanır bir ulu söz sərkərdəsi.

PAYIZ

Payızı
şəhidə bənzədirəm.
Ağaclar
saçını yolan vətəndir.
Küləklər
savaşın amansızlığı,
dolan buludlar
ananın göz yaşları,
çaxan şimşək
bir atanın qəzəbi,
Qarabağ məzarımdı,
Qıbləm Azərbaycanım!